ECLI:LV:AT:2022:0630.A420277621.4.L
Lieta Nr. A420277621; SKA-894/2022
Administratīvo lietu departaments

Latvijas Republikas Senāts
RĪCĪBAS SĒDES LĒMUMS

Rīgā 2022.gada 30.jūnijā

[1] Pieteicējs /pers. A/ bija vērsies Juridiskās palīdzības administrācijā ar pieprasījumu piešķirt valsts nodrošināto juridisko palīdzību. Pieprasījums pamatots ar to, ka pieteicējs kopš 2014.gada ir aizņēmies naudu kredītiestādēs un no privātiem aizdevējiem, taču nevar izpildīt savas saistības, jo darba devēji nav izmaksājuši samaksu par darbu. Pieteicēja norēķinu konti bankās ir bloķēti, no viņa tiek piedzīti parādi. Pieteicējs pieprasījis juridisko palīdzību *lietās, kas saistītas ar zvērinātiem tiesu izpildītājiem, parādiem un sodiem.*

Juridiskās palīdzības piešķiršana viņam atteikta, jo pieprasītā juridiskā palīdzība ir nepamatota.

[2] Izskatot lietu sakarā ar pieteicēja pieteikumu par valsts nodrošinātās juridiskās palīdzības piešķiršanu, ar Administratīvās rajona tiesas 2022.gada 12.maija spriedumu pieteikums noraidīts. Tiesa secināja, ka pieteicējs nav norādījis un no lietas materiāliem nav konstatējams konkrēts tiesu izpildītāja pārkāpums kādā no izpildu lietām, par ko būtu pamats vērsties tiesā. Līdz ar to nav saskatāms objektīvs pamats juridiskās palīdzības nodrošināšanai.

Pieteicējs rajona tiesas spriedumu pārsūdz Senātā.

[3] Kasācijas sūdzībā pausta neizpratne, kādēļ pieteicējam liegta juridiskā palīdzība. Taču izsmeļošas atbildes uz to ir sniegtas pirmās instances tiesas spriedumā. Pieteicēja nepiekrišana lietas iznākumam pati par sevi neliecina par sprieduma nepareizību.

Kasācijas sūdzībā pieteicējs precizējis, ka juridiskā palīdzība viņam nepieciešama sakarā ar maksātnespēju, kā arī norādījis konkrētu zvērinātu tiesu izpildītāju, kura esot atstājusi pieteicēju bez iztikas līdzekļiem, saņemot pieteicēja naudu no Valsts ieņēmumu dienesta.

Senatoru kolēģija paskaidro, ka nav pieļaujami tikai kasācijas sūdzībā norādīt apstākļus, kuri bija norādāmi jau procesā iestādē. Ņemot vērā to, ka šie precizējumi attiecas uz lietas izskatīšanu pēc būtības, ko Senāts neveic, tie atstājami bez vērības.

[4] Senāta kompetence ir pārbaudīt zemākas instances tiesas sprieduma pareizību no tiesību normu piemērošanas viedokļa, nevis atkārtoti izskatīt lietu pēc būtības.

Pārbaudījusi pirmās instances tiesas spriedumu, senatoru kolēģija nekonstatē tiesību normu piemērošanas kļūdas. Arī kasācijas sūdzībā norādītais neliecina par tiesas pieļautiem pārkāpumiem lietas izskatīšanā un nerada šaubas par pārsūdzētā sprieduma tiesiskumu.

Senatoru kolēģijai rodas priekšstats, ka pieteicēja patiesais nolūks, vēršoties pēc juridiskās palīdzības, ir bijis no valsts apmaksāta jurista sagaidīt visaptverošu risinājumu viņa sarežģītajai finansiālajai situācijai, turklāt paša pieteicēja iedomātajā veidā. Taču valstij nav pienākuma pieteicējam šādu palīdzību nodrošināt, ja nepastāv Valsts nodrošinātās juridiskās palīdzības likumā noteiktie priekšnoteikumi, kā tas ir arī šajā gadījumā. Valsts resursi izmantojami vienīgi mērķtiecīgi un efektīvi (Valsts nodrošinātās juridiskās palīdzības likuma 8.panta 2.punkts).

Tā kā izskatāmajā gadījumā nav identificējams konkrēts jautājums, kura risināšanai būtu lietderīgi piesaistīt juristu, nav konstatējams pamats valsts nodrošinātās juridiskās palīdzības piešķiršanai. Senatoru kolēģijas ieskatā pieteicējs neizprot parādu piedziņas mehānismu un zvērinātu tiesu izpildītāju darbību, kaut viņam tas jau izskaidrots, un viņa iedomātais juridiskais risinājums – uzdot tiesu izpildītājiem atbloķēt pieteicēja bankas kontus, atsaukt valsts iestāžu rīkojumus par naudas piedziņu no pieteicēja, kā arī izdot rīkojumu par pieteicēja parādu piedziņu no viņa parādniekiem, nevis paša pieteicēja – tiesiski nemaz nav iespējams.

Turklāt no lietas materiāliem izriet, ka pieteicējam ir sniegta valsts nodrošināta juridiskā konsultācija saistībā ar vienu no bijušajiem darba devējiem. Savukārt jautājums par juridiskās palīdzības piešķiršanu saistībā ar otru bijušo darba devēju tiek risināts administratīvajā lietā Nr. A420286721.

[5] Ievērojot minēto, kā arī to, ka lieta nav nozīmīga judikatūras veidošanai, kasācijas tiesvedības ierosināšanai nav pamata. Tādējādi tiesvedība lietā ir noslēgusies.

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 338.panta otro daļu, 338.[1]panta otrās daļas 2.punktu, senatoru kolēģija

nolēma

Atteikt ierosināt kasācijas tiesvedību sakarā ar /pers. A/ kasācijas sūdzību par Administratīvās rajona tiesas 2022.gada 12.maija spriedumu.

Lēmums nav pārsūdzams.

Senatore V. Krūmiņa Senatore J. Briede Senatore L. Paegļkalna